

Maandume Amsterdamis laupäeval, 18. juuni hommikul kell 9.00. Vastu võtab meid tulpide maa, tuule ja vihasabinaga. Ilm ei ole üldse suviselt soe, aga seda polnud ta ka Eestist lahkudes. Esimene rongisõit Zwollesse, mis kestab natuke alla tunni, annab tunnistust, et tegemist on maaga, mis on rajatud vee peale.

Jõudnud sihtpunkti ja ennast sisse seadnud hubases külalistemajas, millest saab meie pea kuuajane peatuspaik, juhatatakse meid kohe jalgrataste juurde – need on meie liiklusvahendid järgnevateks nädalateks. Ilma käikudeta, aga vahvalt punased. Kui pidurdada tahad, siis pead pedaale targurpidi tallama. Hirmutav, autosid on palju, jalgrattureid veel rohkem, kuidas ma hakkama saan? Kas bussiga ei oleks lihtsam? Mugavam? Ohutum? Ei anta aega mõelda, marss välja oma mugavustsoonist ja kohe tee. Läheme uudistma kahte lillepoodi, kus esmaspäeval oma praktikat alustame, lisaks näidatakse meile kätte Zwolle kesklinn ja poed, kust omale söögipoolist hankida. Ilm on jahe ja tuuline, topin rohkem riideid selga ja kiidan ennast, et olin mütsi omale kohvrissi pannud, kindada oleksid ka ära kulunud. Aga jalgrattaga on siin sõita mõnus ja mugav. Spetsiaalsed teed ja ei mingit hirmu kellelegi ette, taha või jalgu jääda. Jalgrattasõidule lisab romantikat hullutav pärnade lõhn. Jah, siin nad juba õitsevad, enne jaani. Vaadata on palju, eeskätt muidugi kõik see, mis puudutab aiandust ja lilli. Väikesed eesaiad on kujundatud iga omaniku näo järgi – ja neid nägusid on palju.

Kes kasvatab oma eesaias ilutaimi...

...kes kartulit ☺

Vaba käega külvatud.

Kujunduses on kasutatud kõrrelisi ja lavendleid ning erinevaid dekoratiiv- ja tänavakive.

Hekid on siin tõelised kunstiteosed. Ei piirduta vaid ühe liigi ja sordiga, ikka mitut liiki kokku miksides või sordi erinevusi ära kasutades.

Erinevad okaspuu liigid (elupuu, kadakas, jugapuu) ja sordid vaheldumisi, aktsenti annab nende vahel harilik loorberkirsipuu.

Väga palju kasutatakse püगतud vorme.

Esmapilgul jäävad silma alljärgnevad taimed, mida kõige rohkem siin haljastuses kasutatakse:

Hall käokann, budlejad, hortensiad, lavendlid, roosid, pukspuu.

Pühapäev kulub linna avastamisele jalgratastel ning eeskätt sõidame läbi marsruudi n.ö kodust praktikakohta. Erinevaid ringe ja variante tuleb palju. Vaatamata kaardi olemasolule, suudame õigetest teetstest ikka mööda sõita. Õhtuks on juba asi käpas ja tee selge.

Praktika

Minu praktika algab ettevõttes **Business flowers Zwolle**, kus praktiseerin järgmised 2 nädalat. Tegemist ei ole nagu nimigi juba ütleb, klassikalise lillepoeaga vaid äriaga, mis müüb oma teenuseid hotellidele, bensiinjaamadele jne. Ehk siis on lepingulised partnerid, kellele nad teevad regulaarselt lilleseadeid ja -kimpe – vastuvõtulaudadele, restoranilaudadele, fuajeedesse, müügiks bensiinjaamdes jne. Lisaks saab neilt tellida ka lillekimpe läbi e-poe. Kimpude valik on n.ö surmast sünnini tähtpäevi toetav. Poes töötav meeskond on äärmiselt tore, sõbralik ja jutukas. Laul ja nali käivad siin tööga käsikäes. Tunne on väga kodune. Mulle antakse esimese tööna hotelli restoranilaudadel olnud vaaside tühjendamine ja pesu ning uute vaaside kaunistamine lilledega.

Tillukestes klaaspudelites 3 lille (flamingolill ja 2 inkaliiliat) seade restorani laudadele.

Lisaks saan teha 2 lilleseadet hotelli vastuvõtu lauda ja potistada dekoratiivpottidesse kalanhoesid, mis lähevad hotelli väliterrassi söögilaudu ehtima.

Lauaseaded hotelli vastuvõttu.

Ei puudu ka traditsiooniline töö – lillede puhastamine ja lõikamine ning ruumi koristus.

Puhastamist vajavad lilled.

Päev möödub kiirelt, olen esimesel päeval saanud nii kätt harjutada kui inglise keelt praktiseerida. Homse päeva töö on eelmise päeva õhtul juba teada ja sellevõrra on lihtsam homme alustada. Olen oma esimese praktikapäevaga rohkem kui rahul.

Teisel päeval avaneb mul võimalus poeperenaisega lillede tellimusi kohale toimetada. Esimeseks kohaks on bensiinjaam, kuhu lillekimbud viime. Teiseks kohaks on hotell, kus meie ülesandeks on hotelli terrassilt ära korjata mitte just enam kõige ilusamad potitaimed ja asendada need uutega. Uued seaded teeme kunstlilledest. Eelkõige sellepärast, et terrass on väga päikeseline ja eluslillede puhul kuivaks muld pottides väga kiiresti läbi ja neid ilusana hoida üle suve, oleks keeruline. Pärast lõunat pakutakse mulle võimalust minna poeperemehe pruuni labradoriga jalutama. Teen seda rõõmuga. Jalutame pargis, uudistame taimi ja teisi koeri.

Õhtuseks tööks on lillekimpude tegemine poodidesse. Paari-kolme kimbu järel hakkab mingi vilumus juba kätte tulema.

Järgnevatel päevadel hakkab tekkima juba teatud rütm, kuidas asjad käivad ja millises järjekorras. Iga päev saan teha väikeseid lauakaunistusi, sekka seadeid pulmalaule ja väiksemaid lilleseadeid.

Erinevad seaded pulmalaudadele.

Kuna üldjuhul tuleb laudadele kaunistusi hulgim teha (20-35), siis esialgu on nendega pisut pusimist, kuid lõpuks saab asi selgeks ja töö läheb juba päris kiiresti. Ehk siis praktika on ainus asi, mis õpetab.

Kolmapäeval käisime külastamas meid vastuvõtvat kooli, *Groene Welle*'t. Seal oli toimumas just 3. aasta floristide praktilise töö eksam ja meil oli hea võimalus nende töid vaadata. Nende tase on muljetavaldav.

Leinatööd

Hollandis on kombeks paar nädalat pärast matusedi viia hauale lilleseade, mis laguneb looduses. Ehk siis need tööd ongi selle põhimõttega tehtud, et hauale viies ei jääks midagi järele, mida peaks hiljem koristama.

Ruumikujundus

Reedel avaneb mul võimalus poeomanikuga koos sõita kahte hotelli (mõlemad kuuluvad hotelliketti *Van der Valk*), mis on ettevõtte kliendid. Meie ülesandeks on Zwolles asuvas hotellis vahetada välja restoranis olevad lauaseaded ja suured lilleseaded, mis asuvad vastuvõtus ja restoranis. Hengelos asuvas hotellis on vaja ettevalmistada 3 restorani, milles toimuvad nädalavahetusel pulmad. Dekoratsioonideks on nii suured lilleseaded lettidele, kui väiksemad laudadele. Lisaks vahetame lilleseaded hotelli vastuvõtus ja fuajees.

Väikesed lauaseaded madalatele laudadele krüsanteemide, rooside, gerberate, nelkide ja kipslillega.

Lauaseaded pukklaudadele.

Suur lilleseade letile, kasutatud nii elus kui ka kunstilli.

Ja ongi esimene praktika nädal möödas. Kiirelt, infoküllaselt ja palju uusi teadmisi saades on see nädal möödunud. Tahe ja teadmine, et tahan seda tööd teha, on saanud kindlama vormi.

Ees on ootamas uus ja põnev nädal, sest esmaspäeva varahommikul (kell 5.00!!) läheme lilleoksjonile, et oma silmaga näha ja aru saada, kuidas see kõik käib.

Hollandlastest

Olles nädala Hollandis viibinud ja nendega päev-päeva järel kõrvuti tööd teinud, on kujunenud neist mingisugune ülevaade ja arvamus.

Kõige esimese ja tähtsama omadusena tooksin välja sõbralikkuse ja lahkuse. Nad tõesti ongi sellised soojad ja naeratavad ning ka valjuhäälsed ja jutukad. Märkimata ei saa jätta ka nende otsekoheust ja uudishimu. Kui Eestis ei peeta heaks tavaks (eriti kui naisterahvas ei ole enam kahekümnendates) vanust küsida, siis esimesel praktika päeval tuli mul sellele küsimusele tervelt 3 korda vastata. See oli üks esimesi küsimusi, mis mulle pärast tutvustamist esitati. Nii nagu nad ei häbene küsida vanuse kohta, nii uudistavad nad ka sinu perekonnaseisu, laste, haiguste jne kohta. Ja küsimused ei ole küsitud ainult suusoojaks vaid ikka nii, et sellest kujuneb tõsine ülevaade eelpool nimetatud teemadest. Kuna minu puhul oli kõige huvipakkuvamaks teemaks minu haigus, siis seda teemat lahati kohe mitu päeva ja küsiti väga detailiselt selle kohta. Ja mõne koha peal tehti haigusega kaasnevate asjaolude üle nalja, aga ma usun, et nad julgesid seda teha, kuna ma ise ei ole oma haigusest puutumatu ja tabu teemat teinud. Ebamugavalt ma ennast igatahes ei tundnud.

Veel üks omapära, mis hollandlaste puhul silma hakkab on vilistamine. Nad (nii mehed kui naised) vilistavad vist küll igal pool ja igal ajal. Vilet laseb siin igatüks, kel viitsimist on. Poemüüja kassaaparaadi taga, ehitusmehed, ratturid, autojuhid, toidupoes kliendid. Ja ei vilistata nii, et huuled on püüdlilikult torus ja silmad punnis. Hoopis nii tuleb teha, et silmis on suvaline pilk ja vile kostub pigem nagu metsatäis linnukesi. Alguses oli kuidagi kummaline, aga siis harjusin ära ja ei pannudki nii väga enam seda tähele.

Lilleoksjon

Nagu eelpool öeldud sõitsime esmaspäeva varahommikul Aalsmeeri (ca 80 km Zwollest) lilleoksjonile. Mind võeti kaasa, et saaksin aimu, mida see asi endast õieti kujutab ja kuidas

neid lilli siis ikkagi pakutakse ja ostetakse. Olles nüüd kohal olnud, on pilt selge ja üks huvitav kogemus seljataga.

Enne oksjoni algust käisime suurtes laoruumides ringi ja vaatasime, millised lilled oksjonile tulevad (oksjonil osalejal on üldjuhul nimekiri juba tehtud lilledest, mida ta soovib osta).

Laoruumi lõputud lilleriulid

Kell 6.30 algas oksjon, selleks ajaks võtsime oksjoniruumis, mis meenutas auditoriumi, kohad sisse.

Oksjoniruum

Oksjoniruumis on 3 ekraani ja ka korraga käib kõigil kauplemine ehk siis kui on soovi kõigist nendest midagi osta, pead tõeline nobenäpp olema ja õige hinna ajal nuppu vajutama. Kõik käib väga kiiresti ja minul võttis ikka tubli 30 minutit aega, et üldse aru saada, mis toimub.

Kõiki pakkumises olevaid lilli võisid reaalselt näha, sest väikesed raadioteel juhitud tõiustukid sõidutaskid lilleriialeid oksjoniruumi ja seal oli vastav inimene, kes siis näitas lilli, mis hetkel oksjonil olid.

Oksjon andis nüüd mulle ka ülevaate, millised on lillehinnad kaupmehele, kes otse oksjonilt ostab ja need olid ikka tarbija seisukohast vaadates ülimadalad. Mõned näited: gerbera (sorti ei mäleta) hinnaks tuli 7 senti, samas lillherne oksake maksis 15 senti. Liilia, mille müügihind Eestis kõigub 3,50 ja 4,50 vahel, oli müügihinnaga 0,60 senti.

Oksjon läbi, suundusime bussiga laohoonesse, kus meie kaup oli juba komplekteeritud ja meie osaks jäi see veelkord üle kontrollida ja bussi paigutada. Ja see paigutamine oli tõeline kõrgpilotaaz, õhk ei oleks ka sinna enam mahtunud.

Minu poepernaine Frances ostetud kaupa kontrollimas

Kui kaup bussi sai ladustatud, näitas kell juba 10.05 ja hakkasime tagasi Zwollesse sõitma, kus ootas ees lillede maha laadimine, lahti pakkimine, puhastamine, lõikamine ja paakidesse asetamine. Tavaline esmaspäev – nii ütlesid nemad. Mina olin igatahes kella 17.00 omadega täitsa läbi. Pikk päev oli selja taga. Uutest kogemustest tulvil.

Koolipäev Groene Welles

Kui kaks nädalat praktikat oli mööda saanud, ootas meid ees koolipäev meid vastu võtnud koolis *Groene Welle*. Eelnevalt saime teada, et see on I kursuse floristide viimane koolipäev enne suvevaheaega ja viimaseks koolitööks on dekoratiivse disainiga lillekimbu ja –seade tegemine. Hollandi koolikord näeb ette seda, et iga õpilane ostab omale tööks vajalikud lilled ise ja võtab need siis tundi kaasa. Eelnevalt antakse teada, millised lilled võiksid olla (sõltub see ju suuresti tehtavast tööst). Ka meie peame eelpool nimetatud tööde tegemisest osa

võtma, meile lilled õnneks tellitakse ja ise ei ole vaja midagi osta ega ratta seljas neid kohale vedida. Õpetus käib nagu ikka, kõige pealt teooria, siis näitab õpetaja ette, kuidas kimpu teha ja millele tähelepanu pöörata. Hakkame siis vaikselt pusima. Töö on päris raske (eelkõige füüsilises mõttes, sest kasutame suuri ja raskeid lilli – liilia, lauk, pojeng, mätasari, streliitisa jne) ja keeruline on käes kõiki juba kohale asetatud asju paigal hoida. Aga visadus viib sihile ja esimene ülesanne saab lahendatud.

1 töö - kimp, mis on tehtud käes hoides ja vartest kokku seotud

Teise tööna pidime samast materjalist tegema analoogse seade, aga otse vaasi paigutatuna.

Meie töödega jäädi üldjoontes rahule, kuna tegime seda esimest korda. Kasulikke nippe ja teadmisi saime aga sellise disainia kimpude tegemiseks küll. Päeva lõpetuseks viidi kogu grupp jäätist sööma, et kooliaasta lõpp ikka meelde jääv oleks. Pärast jäätise söömist tehti meile ringkäik koolimajja, kus tutvustati ja näidati erinevaid osakondi, milliseid erialasid seal on võimalik omandada ja räägiti kooli korraldusest. Kõige põnevamad osakonnad olid need, kus tegeleti kalakasvatusega (arusaamatuks jäi aga see, et mis kutse nimetatud eriala lõpetajad saavad) ja loomade pügamise-trimmimise õpetusega.

Ilmast

Ilm on Hollandis heitlik, heitlikum kui kuskil mujal kohanud olen. Ühel hetkel sajab vihma ja siis paistab päike ja nii võib see korduda päeva jooksul mitmeid kordi. Tuuline on siin ka, peaaegu alati. Juuni lõpu kohta on ilm erakordselt jahe, vihmane ja tuuline. Tavalised päevased temperatuurid jäävad 14 ja 18 vahele. Enamjaolt on nad ikkagi seal madalamas pooles. Vaid ühel päeval on olnud tõeliselt kuum ilm, arvatavasti küündis temperatuur 30 kraadi lähedale, aga seda sooja jagus vaid üheks päevaks. Asja põnevam külge on aga see, et hollandlased ise nagu väga ei kurdagi sellise ilma üle, kui mina pakkisin ennast korralikult sisse ja pidin riiete näol omale poodidest lisagi ostma, et päris ära ei külmuks, siis nemad kõnnivad, ei pigem ikka sõidavad ratastega, lühikeste käistega pluusides ja lühikestes pükstes! Ja kui vihma peaks tulema (enamasti ikka tuleb ka, sest see on suur loterii võit, kui sa rattaga sõites ühe vihmahoo kätte ei jää), siis ei lase nad sellest heidutada. Mõni paneb küll vihmakeebi ümber, aga enamus laseb ennast lihtsalt märjaks sadada! Kui midagi sellist Eestis katsetada, oleks vist enamus inimesi pikali maas ja haiged ning arstidel käed-jalad tööd täis. Siin aga karastatakse sellise ilmaga lapsi juba maast madalast ja pigem olin mina see, kes ühel pühapäeval, kandes mütsi, kampsunit, tagi ja saapaid, mõjusin kui kuskilt teisest aastaajast väljaastunud ilmutis. Mulle jääb ainult arusaamatuks, kellele on mõeldud riidepoodides müüdavad õhkõrnad ja õhukesed lendlevad suvekleidid ja millal neid kantakse? Teatavasti sõidavad siin kõik ratastega ja sellise kleidiga juba ratta selga ei hüppa ja kui pole ka vastavaid ilmu? Mõtlemise koht, aga veel on paar nädalat aega ja ehk õnnestub ka mingisugune ilmamuutus siin ära näha.

Zwolle vanalinn

Nädalavahetustel ja mõnel soojemal õhtul olen ringi sõitnud Zwolle vanalinnas ja avastanud selle kitsaid tänavaid, kohvikuid ja n.ö kindlaid kohti, mida turist vanalinna külastades nägema peab. Üks esimesi kohti, mis meile kätte näidati oli jäätisekohvik *Salute*. Seal pidi tehtama maailma parimat jäätist ja ilma seda proovimata oleks patt Zwollest lahkuda. Ootasin seda päeva, mil ilm lubaks jäätist süüa (olgem ausad, siinsed temperatuurid just ei kutsu külma maiust proovima). Ühel õhtupoolikult see sobiv hetk kätte jõudiski, mil oma sammud *Salute*'sse seadsin. Jäätise valik oli muljetavaldav ja nagu ikka, kui valikut on palju, on valida raske. Otsustasin *Strewberry Cheesecake*'i ja *American Cookies* jäätiste kasuks ja ma ei pidanud pettuma. Jäätised olidki nii head, et suur topsitais sai söödud ja oleks veel lisagi tahtnud.

Järgmine kohustuslik vaatamisväärsus, mida külastasin, oli *Sassenpoort*. See on üks Zwolle vanalinna seitsmest väravast ja ainus mis tänaseks säilinud on. Rajatud on ta aastatel 1406-1409. Seal väravas kontrolliti vanadel aegadel linna sisenejaid, nende kotte ja mida nad endaga kaasa tõid. Aastatel 1612 kuni 1739 oli selles vangla. Värava või tegelikult tornil on 4 korrust. Esimesel asub *Hanzezaal*, seal saab lugeda Zwolle ajaloost, näha ühelt kaardilt, milline oli linn 1580. aastal enne selle rekonstrueerimist ning teiselt, milline nägi linn välja 1620. aastast. Teisel korrusel, nimega *Pierre Cuyperszaal*, saab näha vanu vangikonge nii ida kui läänetornis, samuti on seal näha vangide käimla. Kolmas korrus, nimega *Kruitkamer*, on sisustatud vanade riulitega, aastatel 1897-1912 täitis see korrus linna arhiivi rolli. Neljandal korrusel ehk kellaruumis, saab näha Sassenpoorti ajaloolisi arhitektuurseid detaile. Alles 1732. aastal sai Sassenpoort kella. Praegune neogooti stiilis katus on tehtud Pierre Cuyper'i poolt.

Tegemist on väga huvitava ja ajaloo ehitisega. Linna külastades tasub kindlasti seda külastada.

Sassenpoort

Peasissekäik

Sassenpoortist võtsin suuna *Pepperbox*'ile. Tegemist on torniga, mis asub kabelis, mille nimi on *Lady Basilica*. Nimetatud kabelit hakati ehitama aastatel 1394-1399. Kiriku ehitus lõpetati 15. sajandil. Pärast 1815 aasta tulekahju taastati torn (1828) ning seejärel sai see omale hüüdnime '*Pepperbox*'. Tornil on kolm galeriid, millest esimene asub 55 meetri kõrgusel (236 trepiastet), teine galerii asub 70 meetri kõrgusel ja tuulelipp asub 75 meetri kõrgusel. Tornist kõlab kellamäng üle linna, sest seal on 51 kella.

Pepperbox

Jõudes ülesse torni, piisab juba olemisest esimesel galeriil ehk siis 55 meetri kõrgusel, kui avaneb imeline vaade igast ilmakaarest Zwollele. Saab näha linna tõelist suurust ja seda, kui tihedalt asuvad hooned vanalinnas. Lisaks haarab silm seda, kuidas vanaaegsesse arhitektuuri on põimitud modernsed ehitised.

Ümar ehitus on kunstimuuseum

Modernne katuseaed.

Iga ennast lugupidava linna juurde kuulub ka turg, mis Zwolles asub vanalinna südames ja kaubeldakse seal vaid laupäeviti. Põhilised müügiartiklid on puu- ja juurviljad, juusy, kala, pagaritooted ja taimed, lisaks palju välikohvikuid, milles kõhtu kinnitada ja jalgu puhata, kui uudistamisest väsimus peale kipub.

Lõputu saialett

Siin saialetis avastasin, et *croissant* ei peagi olema ainult lihtsalt lehttaignast sarvesai vaid selles võivad ennast peita ka erinevad täidised. Juhusliku ostuna sain siit šokolaadi täidisega ja feta-singi täidisega sooje *croisante*. 4 saia hinnaks vaid 1 euro! Maitsetid imeliselt.

Kaubeldakse nii lillekimpude...

...kui ka potitaimedega

Märkimisväärne ehitis Zwolles on veel ka haigala. Oma arhitektuuri poolest on see kõike muud kui haigal – lõbus, eklektiline, värviline ja tohutult suur. Sisehoov on nagu omaette väike linnak.

Uus praktikakoht

Minu järgmiseks praktika kohaks järgnevaks nädalaks saab ettevõtte nimega **Flora**. Minu tööpäev algab kell 8.

Pink, kus saan lõuna ajal jalgu puhata ja einet võtta.

Esimesel päeval saab minust n.ö kulleri töövari, ehk siis mind võetakse kaasa linnatuurile, mille käigus viiakse erinevatesse asutustesse ja büroodesse iganädalased lilleseaded ja tellitud kimbud – ettevõtete valik on mitmekesine – haigla, pank, kinnisarabüroo, linnavalitsus jne.

Pärast seda sõidame Ede'sse, kus asub suur lillede hulgemüügiladu. Ede asub Zwollest ca 80 km kaugusel. Saame oma lilled kätte, laadime bussi ja keerame otsa taas Zwollesse. Tagasi jõudes tassime lilled poodi ja pean väikese lõunapausi. See on üks kummaline paus, sest sööma juhatakse mind tänavale. Jah, sest tänaval on pink, kus saab istuda, poes seda pole. Huviga ootan, mis juhtub siis, kui vihma sajab. Kas siis pean ka tänaval oma võileiba sööma?

Pärastlõuna möödub väga rutiinset tegevust tehes ehk siis 4,5 tundi keeran gerberaid ühe kaupa tselofani sisse, klammerdan neile paelakesi ja kleebin ettevõtte logoga kleebiseid. Tööpäeva lõpetan 17.30.

Muljed esimesest päevast on ambivalentset. Ma ei tundnud ennast *Floras* hästi, mind ei tutvustatud, minule ei tutvustatud inimesi, kes seal ametis on, minuga ei suheldud. Suhtlemine piirdus vaid sellega, et kui ise küsisin, et kuidas ma saan abiks olla, siis otsiti mulle töö. Kõik. Ühtegi üleliigset ega sõbralikku ja julgustavat sõna. Õnneks on minu praktika lõpuni jäänud

vaid 4 päeva, sisimas loodan, et järgnevad päevad *Floras* on pisut huvitavamad ja sõbralikumad.

Flora lilleriul

Teine päev suuri muutusi ei too, tööd antakse siis, kui ise seda küsin, üldiselt jääb mulje, et olen justkui kõigil jalus (ruumid on kitsad, tööpindu vaid 2 kuigi töötajaid on 3, aga tööd tahaksin ka mina teha). Lõpuks õnnestub mul endale kaubelda lillekimpude tegemine. Need pole küll minu maitse järgi, aga peaasi, et kätt saab harjutada. Päeva lõpuks olen ca 25 kimpu teinud. Osad kimbud ka tsellofani pakkinud ja firma sümboolikaga varustanud.

Üks osa minu valmistatud kimputest, mida saadetakse ühe kindlustusfirma poolt oma klientidele üle Hollandi.

Enne veel kui koju saab, pean pappkaste kokku voltima ja reklaammaterjalidele nuge ja lillede säilitusainet kleepima. Päev on 9 tundi pikk, ilma lõunapausita ja istuda ei ole saanud ma kordagi. Selg valutab, külmetanud olen terve päeva, kuna ruumides tehakse tuuletõmbust (nii ees, kui tagauks on pidevalt lahti), tahaksin nutta. Murdumispunkt on kätte jõudnud. Koju jõudes veedan järgnevad 15 minut kuuma dušši all. Lohutab vaid see, et on jäänud veel 3 päeva.

Järgnevatel päevadel õpin, kuidas lilli veega pakkida ja saan õpetust erineva disainiga kimpude tegemiseks. Info on väga kasulik ja sellekohaseid teadmisi meile koolis veel jagatud ei ole. Kokkuvõtvalt võin öelda, et kolmas praktika nädal möödus pingelisemalt, kui eelnevad kaks. Tööpäevad olid pikemad, seltskond mitte väga sõbralik, kuid kätt sai lillekimpude tegemisel kõvasti rohkem harjutada. Ehk siis lõpp hea, kõik hea.

Amsterdam

Oma reisi viimase nädalavahetuse veedan Amsterdami. Täpsemalt siis pühapäev on planeeritud Amsterdami avastamisele. Ootused on suured. Kaart on põhjalikult läbi uuritud ja ristid ära märgitud kohtadesse, kuhu kindlasti minna tahan ja milliseid muuseume külastada. Reaalsus on aga hoopis midagi muud. Amsterdam ehmatas mind oma rahvarohkuse ja räpasusega. Kulgen rahvavoolus Amsterdam Centraalist kesklinna poole.

Amsterdam Centaraal ehk peavaksal

Peavaksalist kesklinna suunduv *Damvark*'i tänav on ääristatud suveniiripoodide ja kohvikutega. Uudistades ühte ja teist ning hajudes linnameluga jõuan *Dam Square*'le.

Koninklijk Paleis ehk Kuningapalee, range klassistsisliku joonega hoone.

Madam Tussauds Scenerama ehk Londoni vahakujude muuseumi filiaal

Amsterdami ajaloomuuseum.

Punastest tellistest kloostrihoone, mis muudeti 1580 a. orbudekoduks, kuid nüüd pakub peavarju kunstiesemetele, arheoloogialeidudele, riieatele, väärisesemetle jne.

Mälestustahvlid ja kaardid muuseumi fassaadil.

Loomulikult ei puudu sillad ja kanalid. Kuigi jah, minul kulus 1,5 tundi enne, kui esimese silla ületasin.

Võimalik on osta ekskursioon kanalitel ning osa saada vaatelt vee pealt kaldapealsetele.

Kõik silla käsipuud on pargitud rattaid täis.

Väike kõrvaltänav oma eklektikaga

Kanaliäärne idüll

Amsterdam panoraamis

Minu teele jäik ka imearmsaid ja teistest pisut eristuvaid poekesi ja eelkõige püüdsid need tähelepanu oma vaateakendega.

Jalanõud ei jäta ühtegi naist külmaks

Pilku püüdsid valged vahused koogid

Kuna hollandi väga suur ekspordi artikkel on juust, siis Amsterdam on rikas erinevate juustupoodide/keldrite poolest. Peab aga ütlema, et Zwolle juustupoodnikud on lahkemad juustu proovimiseks pakkuma.

Üks paljudest juustupood-muuseumist

Eneselegi ootamatult sattusin oma jalutuskäigul punaste laternate kvartalisse. Seda piirkonda läbivad kitsad põiktänavad sekspoodidega ja akna peal kliente ahvatlevate prostituutidega. Päevasel ajal tundus see kõik väga... ebasünnis. Mitte, et ma nüüd hirmus puritaan oleksin, aga kindlasti on salapära õhtutundidel seal kvartalis kordades rohkem, kui kell 14.00 lõõskava päikese ja päevavalguse käes. Lisaks hõljus seal tänavatel hingemattev uriinilehk, mis peletas mu kiirelt minema. Järgmine patupaik, kuhu sattusin oli tänav, kus oli nii prostitutsiooni muuseum kui ka kanepi- ja marihuaana muuseum. Järjest paremaks läheb! Muuseumid jätsin külastamata aga kanepitooteid müüvasse poekesse astusin küll sisse. Kallis lõbu see kanep, vahet pole, kas tõmbad seda kopsudesse või ihkad kanepist tehtud salli oma kaela. Ilma ostuta ma siiski ei lahkunud, ostsin tumeda šokolaadi kanepiseemnetega.

Minu jalutuskäik jäi aga suhteliselt lühikeseks, sest väsimus palavast päevast ja rahvamassist nõudis oma osa.

Siinkohal lõppeb minu Hollandi lugu. Olen jälle kogemuse võrra rikkam, et sain ühte rahvust ja maad tundma õppida ning kogemusi uue ameti tarvis. Ei tähenda siinkohal vanus (olen 43 aastane) ega haigus (praktikaajal oli mul rinnavähk ja keemiaravi pooleli), tuleb vaid tahta ja eneses kindel olla.

P.S. Täna seks olen vähist võitu saanud ja leidnud töö oma unistuste lillepoes.